

## el caro

Caro, cua de rata, rata punxosa, rata del fons. *Trachyrinchus trachyrinchus*, per a la classificació zoològica que el naturalista Risso va enregistrar en 1810 en la campanya de recerca, en la qual també va deixar classificada la Gamba rosada.



El caro pertany a l'ordre dels Gadiformes i a la família dels Macroürids: açò vol dir que son parents del lluç, el bacallà, la bròtola i la mollereta.

En l'anatomia d'aquest grup de peixos de diferents espècies hi ha característiques arcaïques com l'absència de radis espinosos durs, forma anguiliforme amb un cap voluminós, i una cua llarga sense aleta caudal visible. Totes les espècies dels Gadiformes viuen prop del fons i fan desplaçaments verticals nocturns. La família dels Macroürids, el caro entre ells, son espècies adaptades a les grans profunditats fins els 5.000 metres. De dia romanen prop del fons i de nit ascendeixen cap a la zona Batipelàgica.

De tots els peixos de fonera és el més cuirassat. Presenta escates amb 3 denticles que fan un tacte aspre, punxegut i dur. Té un color marró claret cap a gris, el cap voluminós amb rostre prolongat i aspre, boca en posició ínfera, i com les bròtoles, sense dents visibles i amb una petita barbata al mentó.

En les pescateries el caro es presenta als consumidors com un tronc d'uns 15cm, sense cap, eviscerat i pelat.

La pesca d'arrossegament profund en els talussos de totes les mars del planeta, des de les 400 brases (700 metres) cap avall, se centra en espècies de peixos de creixement lent i vida llarga (els crustacis no tant). En els oceans d'aigües fredes, molt rics en nutrients i oxigen, totes les espècies de peixos tant de superfície com de fonera tenen una talla més gran. Els caros poden aplegar als 80 centímetres. A la Mediterrània només apleguen a 40cm.

Amb les campanyes de prospecció pesquera que començaren en els anys 90 s'hi trobaren importants poblacions d'espècies de gran profunditat en l'Oceà Atlàntic com el fletàn negre, la gallineta nòrdica, el rellotge atlàntic i el "granadero", que es cosí germà del nostre caro, un macroürid que aplega a mesurar el metre. Actualment, aquestes noves espècies formen part dels aliments pre-cuinats congelats, entre ells els famosos palets de carranc o les tallades de peix blanc.

En aigües properes al País Valencià, els caros ocupen l'hàbitat del fons per fora dels principals caladors de gamba, de nord a sud: "Seca de Cullera" i "Dent amb Dent" (Gandia), "Candelers de Llevant", "Sequeta d'Oltà" i "Seca de Bèrnia" (Dènia), "La Revirà" i "Clot de La Nau" (Xàbia), "Seca de Garbí", "Clot dels Calpins", "Clot del Portell a l'Alt" i "Candelers del Segur" (Calp) i, es clar, tot el llit del Canal d'Eivissa.

por el Profesor Haddock

Ver artículo original (125 lecturas)